Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:023.001580
Dosar nr. 8678/2/2018

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
VECHE - SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINŢA CIVILĂ NR. 1580
Şedinţa publică de la 23 Aprilie 2019
Completul constituit din:
PREŞEDINTE OVIDIU SPÎNU
Grefier MARIANA DINCĂ

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ, formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, în contradictoriu cu pârâtul BUGHEA CRISTIAN, având ca obiect „constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr.24/2008)".

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în şedinţa publică din data de 02.04.2019, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, parte integrantă din prezenta hotărâre când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea la data de 16.04.2019 şi ulterior la data de 23.04.2019, când, în aceeaşi compunere, a decis următoarele:

CURTEA,

Asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanţe la data de 12.12.2018, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, a chemat în judecată în calitate de pârât pe BUGHEA CRISTIAN, formulând acţiune în constatare, solicitând instanţei ca prin hotărârea ce va pronunţa să dispună în baza documentelor existente la dosar să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul BUGHEA Cristian, născut la 20.03.1957 în mun. Slatina, jud. Olt, fiul lui Alexandru şi Elena, domiciliat în municipiul Slatina, strada Primăverii ...., ... judeţul Olt.

În motivarea cererii reclamantul a arătat următoarele:

Verificarea pârâtului Bughea Cristian a fost declanşată, având în vedere calitatea acestuia de candidat la funcţia de primar al mun. Slatina, jud. Olt, în baza art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, ce stabilesc obligaţia Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii (C.N.S.A.S.) de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător sau de colaborator al Securităţii, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h1) din acelaşi act normativ.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1965/15.11.2016, a pârâtul a Bughea Cristian întocmit şi semnat olograf cu numele real un angajament (dosar nr. R 326293, voi. 1, f. 3), nedatat (în antet ofiţerul de legătură trece data de 28.03.1979), din cuprinsul căruia reiese că a preluat numele conspirativ „Fabian".

Pârâtul a activat ca informator în perioada 1979-1989, fiind recrutat în calitate de informator, pentru supravegherea informativă a locurilor şi mediilor frecventate de cetăţeni străini, precum şi a cetăţenilor români semnalaţi ori susceptibili de a intra în relaţii cu cetăţeni străini. A fost scos din reţea în 1988 deoarece s-a transferat cu serviciul în comuna Strejeşti, dar şi pentru aport informativ slab.

În 1989 s-a reîntors în Slatina şi a fost reactivizat în calitate de persoană de sprijin, fiind dirijat tot pe linie de contrainformaţii, pentru supravegherea informativă a persoanelor ce întreţin relaţii cu cetăţeni străini.

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informaţii prin care se denunţau activităţi potrivnice regimului totalitar comunist, precum:

- comentariile negative ale unor persoane la adresa realităților sociale-politice sub regimul comunist - notele informative - nedatate de pârât - în antetul cărora ofițerul de legătură trece datele de 04.11.1980 (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 46) și 17.07.1989 (dosar nr. R 326293, vol. 3, f. 5);

- intenția de a trece fraudulos frontiera - nota informativă - nedatată de pârât - în antetul căreia ofițerul de legătură trece data de 12.09.1984 (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 21);

- ascultarea și colportarea știrilor transmise de posturile radio străine – nota informativă - nedatată de pârât - în antetul căreia 16.02.1988 (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 14).

Analizând informațiile furnizate de către pârât reclamantul apreciază că acestea vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul International privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la liberă circulație (art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Având în vedere faptul că notele informative furnizate de pârât sub nume conspirativ prezintă grafii diferite, pentru a stabili peremptoriu paternitatea notelor, instituția pârâtă a efectuat o expertiză grafoscopică pe care o depune în probațiune, concluzia acesteia fiind că angajamentul olograf în nume propriu (dosar nr. R 326293, vol. 1, f. 3) și notele informative din datele de 12.09.1984 (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 21), 04.11.1980 (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 46), 17.07.1989 (dosar nr. R 326293, vol. 3, f. 5) și 16.02.1988 (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 14) - au fost redactate de aceeași persoană.

În concluzie, a solicitat să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul BUGHEA Cristian, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b) teza I din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reținute în nota de constatare nr. DI/I/1965/15.11.2016.

Potrivit acestui text legal pentru colaborarea prin furnizarea de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

I. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Reține , astfel notele informative, redactate și semnate olograf de pârât cu numele conspirativ „Fabian" referitoare la:

A) Comentariile negative ale unor persoane la adresa realităților sociale-politice sub regimul comunist, și anume:

> nota informativă, în antetul căreia ofițerul de legătură trece data de 04.11.1980, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu o persoană cunoscută cu porecla „Kati", respectiv: „/.../: Cetățeana română, poreclită <Kati>, se afla în compania specialiștilor francezi, proprietari ai autoturismului Peugeot de culoare albă, aflați în țara noastră, în localul restaurantului. /.../. Astfel, la întrebarea unuia dintre cei trei, cetățeana <Kati> a răspuns detailat despre situația socială din R.S.R. Frânturi din discuție: <în România unul muncește pentru 2-3 mii de lei în mină sau pe un șantier, iar alții pentru aceiași bani nu produc nimic sau mai nimic> (inginerii, funcționarii). Aceștia din urmă se bucură si de <protecția> organelor române de tot resortul (procuratură, miliție, etc). Din frânturile surprinse din discuție reiese că susnumita a făcut o ponegrire la adresa statului si națiunii noastre. Menționez faptul că aceasta locuiește pe str. Toamnei, ... și am observat, în mai multe rânduri, un alt automobil, tot francez, parcat în fața acestui bloc. (dosar nr. R 326293, voi. 2, f. 46);

> nota informativă, în antetul căreia ofițerul de legătură trece data de 17.07.1989, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu unul din ocupanții autoturismul marca Volvo, de culoare verde, înmatriculat în Franța sub. nr............. respectiv: „/.../, în ziua de 12.07.1989, a fost reperat autoturismul marca Volvo, de culoare verde, înmatriculat în Franța sub. nr............. Sub pretextul unei defecțiuni, mașina fiind oprită în dreptul pieței publice din Slatina (piața de jos), unul din ocupanții autovehiculului s-a distrat cu un aparat de fotografiat, cu care s-a făcut că imprimă pe banda de celuloid aspectul istoric al bisericii catedrală din apropiere. Sursa, /.../, a observat cu totul altceva, adică cel cu fotografia s-a arătat mai interesat de cozile de la alimentara din apropiere, nivelul de aprovizionare al pieței Slatina, blocurile de locuințe din preajmă (bd. Nicolae Titulescu), care l-au interesat mult aglomerația din stația I.J.T.L. din fata bisericii catedrală + Casa Armatei. Sub un [indescifrabil] afișat în spatele mașinii, pe care scria <Presse France> cei doi și-au <reparat> repede mașina și au plecat în direcția Craiova. Sursa este sigură de fotografierea celor de mai sus și

nu a bisericii. Din unghiul, din care am privit, sursa nu se poate înşela(dosar nr. R 326293, vol. 3, f. 5).

Faţă de conţinutul acestor documente, precizăm că Securitatea monitoriza cu atenţie orice comentariu negativ la adresa regimului comunist, cunoscut fiind faptul că acesta urmărea persoanele aveau un nivel de viaţă ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului. Ca atare, orice contestare a deciziilor politice luate de conducerea comunistă reprezenta o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

Mai mult, comentariile legate de nivelul de trai reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind de notorietate faptul că, anii '80 au fost guvernaţi de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, sfârşitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic.

Cu sprijinul unor specialişti din domeniul sănătăţii /.../ şi din alte sectoare, conducerea PCR, şi în primul rând Nicolae Ceauşescu au luat decizii cu grave consecinţe în planul vieţii cotidiene a cetăţenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetăţenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals ştiinţifice a unor politici deliberate de înfometare a populaţiei. /.../

Obsesia lui Nicolae Ceauşescu şi a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhică, de a achita, într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a bazei tehnologice a economiei, a industriei turistice şi a condiţiilor de viată. /.../Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viata de zi cu zi a cetăţenilor români." (Raport final - Comisia Prezidenţială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, 2006 - Bucureşti, f. 424).

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate cu solicitudine de către pârât, ofiţerii din cadrul Securităţii a dispus următoarele:

- Nota ofiţerului: „Identificarea autoturismului - raport Dir. 3 la Sec. judeţeană însemnare marginală, /.../: „Aşa cum am discutat, să instruim sursele ca, în asemenea cazuri, să ne semnaleze cu operativitate." (dosar nr. R 326293, vol. 3, f. 5).

B) Intenţiile unor persoane de a trece fraudulos frontiera:

> nota informativă - nedatată de pârât - în antetul căreia ofiţerul de legătură trece data de 12.09.1984, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitele S.D. şi L.P., respectiv /.../ numitele S.D., asistentă medicală la Căminul de copii Slatina /.../ şi L.P., învăţătoare la Şcoala generală Catane, com. Schitu /.../ au dorit să facă o excursie cu autoturismul 1-OT-962, proprietatea S.D., în Ungaria. Din discuţiile purtate de mine cu M.C., o prietenă apropiată a celei de-a doua, am înţeles că ele urmau să părăsească fraudulos ţara. Menţionez faptul că L.P. este o fire aventuroasă, are rude în oraşul Satu Mare, care vizitează des Ungaria, iar S.D. este, la 29 de ani, celibatară, este tot o fire dubioasă." (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 21).

Intenţia unei persoane de a părăsi tara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviţi ca nişte trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reuşeau să-şi îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiţi batjocoritor „fugiţi", iar bunurile rămase în ţară le erau confiscate.

Cei ale căror intenţii de plecare definitivă din ţară erau descoperite şi zădărnicite sau prin alte mijloace - erau denumiţi „suspecţi de evaziune" şi persecutaţi de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată paşaport, nici măcar pentru o călătorie într-o ţară socialistă. în plus, evoluţia profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcţii şi profesii.

Cât priveşte faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situaţii limită (imposibilitatea părăsirii legale a ţării), cu riscul vieţii - calea forţării frontierei, precizăm că alegerea acestei soluţii nu făcea din aceste persoane nişte infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situaţia din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activităţi de contrabandă, de trafic de fiinţe umane sau de trafic

de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei fiinţe umane: prosperitatea, realizarea personală şi libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice ţară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaţionale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetăţenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunţarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârşirea uneia dintre aceste infracţiuni duce, potrivit OUG nr. 24/2008, la reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii, sau, după caz, de lucrător al Securităţii.

De altfel, practica înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi a Curţii de Apel Bucureşti a arătat că intenţia de forţare a frontierei, înainte de 1990 reprezenta un act de împotrivire faţă de regimul comunist. Este deosebit de relevantă, în acest sens, Decizia nr. 14 din 13.01.2003, pronunţată de Curtea Supremă de Justiţie, Completul de 9 Judecători, prin care se arată că „potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 şi corespunzător modificării conţinutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor şi libertăţilor fundamentale şi sub aspectul libertăţii de circulaţie, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracţiune având caracter politic, aşa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securităţii statului, iar competenţa de judecată a fost atribuită instanţelor militare".

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate cu solicitudine de către pârât, ofiţerii din cadrul Securităţii au dispus următoarele:

- Nota ofiţerului: „Sursa va informa în continuare cu privire la comportarea celor în cauză, /.../. Măsuri: Verificarea la Paşapoarte dacă cele în cauză au solicitat aprobare de plecare în străinătate. Nota în copie la Serv. 7." însemnare marginală, /.../: „Copie la Serv.1 şi anunţat Paşapoartele. Am anunţat personal pe Lt. col. D.G.." (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 21).

> nota informativă - nedatată de pârât - în antetul căreia ofiţerul de legătură trece data de 16.02.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul V.V., respectiv: „/.../ V.V. audiază postul de radio <Europa Liberă> si, uneori, mai colportează ştirile audiate. (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 14).

Ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise înainte de 1989, în special a postului de radio „Europa Liberă", constituia un act de sfidare a regimului. După cum se ştie, înainte de anul 1989, postul de radio „Europa Liberă" a avut în permanenţă o poziţie anticomunistă, fiind atent monitorizat de organele de Securitate, iar ascultarea emisiunilor acestui post de radio constituia un act de sfidare a regimului.

Audierea şi eventual colportarea ştirilor transmise de acest post de radio reprezentau atitudini potrivnice regimului comunist întrucât persoanele semnalate de pârât ca ascultătoare ale unor programe de ştiri sportive, aparent inofensive şi fără implicaţie politică, au intrat în atenţia ofiţerilor de Securitate, care au dispus exploatarea informaţiei prin trasarea de sarcini şi măsuri.

Este notorie împrejurarea că emisiunile acestui post de radio erau bruiate de autorităţile comuniste datorită faptului că Europa Liberă, încă de la înfiinţare, a reprezentat pentru români, dacă nu singura, atunci principala sursă obiectivă de informaţii. Pentru aceste motive regimul comunist încerca să limiteze prin orice mijloace (bruiajul era cel mai cunoscut dintre ele) audierea emisiunilor acestui post.

De altfel, Raportul Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste a reţinut că regimul comunist a contracarat „pe toate căile posturile de radio libere din Occident si în primul rând secţia română a postului de radio «Europa Liberă»" (subl. n).

Acelaşi raport consemnează nenumărate cazuri ale unor cetăţeni români care au avut de suferit pentru „vina" de a fi ascultat acest post. Istoricii care au semnat Raportul citat au consemnat că „nu întâmplător regimul a purtat un război neîntrerupt /.../ mai cu seamă împotriva «Europei Libere». Trei directori ai acestui post au murit în condiţii suspecte, probabil iradiaţi /.../. Spre

disperarea politrucilor din tară Radio Europa Liberă a fost într-adevăr ceea ce s-a dorit: ziarul vorbit al românilor de pretutindeni."

"Europa Liberă" a criticat constant abuzurile exercitate de dictatura comunistă, militând pentru reinstaurarea în România şi în celelalte state est-europene a unor regimuri democratice şi a statului de drept.

De asemenea, în materia deconspirării Securităţii, o parte semnificativă a denunţurilor referitoare la atitudini potrivnice regimului comunist se referea fie la ascultarea Europei Libere, fie la „colportarea" ştirilor difuzate de post.

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate de domnul BUGHEA Cristian, ofiţerul de legătură din cadrul fostei Securităţi a dispus următoarele:

- Nota ofiţerului: „Nota se va da în copie spre exploatare Serv. 2." însemnare marginală, /.../: „Să verificăm la Paşapoarte adeverinţa lui M. şi, dacă se confirmă, facem raport şi cerem aprobare să informăm secretarul Comitetului P.C.R. de la I.P.A.C. să-l atenţioneze ", I.J, (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 14-14v).

În legătură cu această primă condiţie, observăm că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în faţa denunţării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului' doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Pentru argumentele expuse, prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator, este asigurată.

II. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor si libertăţilor fundamentale ale omului.

Şi această condiţie este asigurată deoarece, nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoştinţă de situaţiile pe care pârâtul urma să le denunţe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul şi ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situaţia denunţată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunţate, nu a avut o atitudine precaută şi nici de protejare a celui denunţat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunţat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viată privată în privinţa celui denunţat, atât timp cât a acceptat că persoana denunţată putea să facă obiectul unor investigaţii suplimentare ale Securităţii, ca rezultat al denunţului său. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de urmărire şi verificare şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În concluzie, informaţiile furnizate de domnul BUGHEA Cristian au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată (art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice) şi dreptului la liberă circulaţie (art. 12 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice).

În drept, a întemeiat acţiunea pe conţinutul art. (2) lit. b), art. 3 lit. g), art. 5 alin. (1), art. 8 lit. a) şi art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. (1)

şi art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

Pentru aceste motive, a solicitat să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul BUGHEA Cristian.

În dovedirea acţiunii, a solicitat încuviinţarea probei cu înscrisuri şi a depus la dosar următoarele înscrisuri:

1) Nota de Constatare nr. DI/I/1965/15.11.2016, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
2) Dosar nr. R 326293 (cota C.N.S.A.S.), integral;
3) Raportul de expertiză criminalistică nr. 611/24.09.2018;
4) Delegaţia de reprezentare în instanţă a C.N.S.A.S.

Pârâtul Bughea Cristian a depus la dosarul cauzei întâmpinare, la data de 25.01.2019.

În cuprinsul întâmpinării a arătat, în esenţă, faptul că în primăvara anului 1979, la sfârşitul lunii martie 1979, a fost racolat de către un cunoscut care i-a spus că are pe cineva dispus să îl ajute pentru a ocupa un post într-o unitate cu profil turistic, dat fiind faptul că cunoştea foarte bine limba franceză. A acceptat acea întâlnire la care i s-a promis obţinerea unui post. Ulterior a aflat despre respectiva persoană că era un ofiţer de securitate, care i-a cerut, la schimb să-i comunice unele aspecte din viaţa oraşului.

Astfel, a fost pus să scrie şi să semneze cu pseudonimul dictat, acel „angajament" fără a bănui cât rău îi va face pe viitor. La acel moment nu avea loc de muncă astfel că a scris faptul că este desenator tehnic la un atelier judeţean de proiectări, lucru nereal şi dovedit de copia carnetului de muncă pe care o anexează întâmpinării.

Ulterior, persoana care l-a racolat i-a spus să scrise despre un lucru despre care pârâtul nu avea cunoştinţă, i-a dictat iar el a scris despre faptul că o colegă,........., i-ar fi spus că o altă colegă,......................... că ar avea ceva legături cu colegi străini. Persoana care l-a racolat i-a spus să nu îşi facă griji şi să aştepte angajarea. Pârâtul a arătat faptul că atelierul de proiectări de care a făcut vorbire avea 400-500 de angajaţi astfel că el nu putea avea cunoştinţă de toţi aceştia, având în vedere că nu a lucrat acolo niciun minut.

Ulterior a înţeles impactul negativ al acelei note. Întrucât angajarea sa nu s-a mai produs şi întrucât a început să sesizeze că ceea ce se întâmplă poate avea un parcurs periculos, a încercat să iasă din acel joc. A motivat astfel faptul că a intrat la Facultatea de limba franceză în Craiova şi că 4 ani va urma cursurile scolii, aspect cu totul nereal, pentru că la acel moment nu finalizase studiile liceale, studii finalizate în luna iulie 1986. Securitatea a făcut verificări urmare cărora a aflat că nu există la acea facultate un student pe nume Bughea Cristian. Cele două adrese se află ataşate la dosarul depus de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii.

Din acel moment a fost supus de către organele de securitate unor mari presiuni, umilinţe, ameninţări.

Prin urmare, în luna martie 1980 pârâtul s-a angajat ca mecanic la Filiala „Dacia" Piteşti pentru a scăpa de contactul cu organele de securitate însă ori de cate ori revenea acasă primea mesaje pe diverse căi că urmează să primeasca „pedeapsa nesupunerii".

La data de 25.09.1081 a fost incorporat în armată, moment la care a sperat să închidă definitiv acest capitol al existenţei sale. A fost lăsat la vatra în martie 1983.

După revenirea din armată nu a fost lăsat în pace, cu ajutorul acelui „angajament" fiind presat să îşi „îndeplinească sarcinile".

Pentru a scăpa de această povară, de multe ori scria anumite note cu fapte ce erau publicate în ziare la acea vreme, 36 de note care nu fac obiectul cauzei, cu date nesemnificative.

La data de 15.03.1985 s-a angajat ca muncitor necalificat la Direcţia Agricolă Olt, care avea sediul la mică distanţă de Inspectorat, astfel că alte personaje, necunoscute până atunci, îi aminteau de acel „angajament".

Pârâtul arată că în cadrul expertizei grafologice depuse la dosar de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii se spune că „angajamentul şi 4 note sunt redactate de aceeaşi persoană".

Pârâtul recunoaşte faptul că scrisul îi aparţine, însă contesta faptul că putea el putea afla sau deţine informaţiile din conţinutul notelor respective, întrucât era un simplu mecanic sau necalificat şi nu se putea apropia de alte sisteme de valori, de intelectuali sau alte categorii sensibile ale vieţii sociale.

În ceea ce priveşte nota din 12.09.1984, în care se face referire la o anumită persoană „Kati", arată faptul că conţinutul notei a fost scris după dictare, fiind ameninţat cu existenţa acelui „angajament".

Acelaşi lucru s-a întâmplat şi în cazul notelor din 16.02.1988 şi din 04.03.1984. arată că sunt puse pe hârtie cu mâna sa, dar datorită statutului său social nu avea cum să ajungă la astfel de informaţii. Arată că organele de securitate au făcut presiuni uriaşe asupra sa şi regreta şi astăzi semnarea acelui „angajament".

Arată faptul că a încercat în 3 rânduri să iasă din acel cerc iar a patra oară, în iunie 1988 a reuşit să îşi i-a transferul la o asociaţie legumicolă situată la 20 de km de Slatina. La Strejeşti a încercat să stea cât mai departe de oraş, prin delegaţii de aprovizionare toata ţară.

Recunoaşte faptul că din cauza acelui angajament a avut multe de indurat şi că de cate ori i se reamintea de el era fără apărare, astfel că a fost în situaţia de a scrie ceea ce i s-a dictat. Regretă nespus situaţia în care a fost plasat.

Acesta a fost sistemul totalitar. A trăit o perioadă neagră, plină de presiune şi umilinţă. A regretat şi încă regretă acest episod din viaţa sa.

Nu a îngrădit nimănui dreptul la viaţa şi dreptul la circulaţie liberă dar dacă a făcut aşa ceva a realizat-o doar sub autoritatea organelor represive ale statului comunist.

Pentru toate aceste considerente, solicită ca instanţa să analizeze probele depuse şi să dispună în consecinţă.

Curtea a încuviinţat pentru părţi proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Analizând probele administrate în cauză, curtea reţine că cererea reclamantului este întemeiată, urmând a fi admisă ca atare.

Curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină raţiunea adoptării legislaţiei privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, precum şi consecinţele hotărârilor judecătoreşti pronunţate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. ne.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securităţii statului, parte a poliţiei politice, o permanentă teroare împotriva cetăţenilor ţării, drepturilor şi libertăţilor lor fundamentale".

Din analiza preambulului şi a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că raţiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoaşterii de către membrii unei societăţi postcomuniste a fostului regim totalitar, depăşirii nivelului organizatoric, intelectual şi moral impus de un sistem caracterizat prin structuri şi moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, creării unei culturi politice autentice şi a unei societăţi civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnităţi ori funcţii publice (aflându-se în situaţii de a fi garanţii Constituţiei şi ai democraţiei) sau deţin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv şi neinstituind o responsabilitate penală a celor în privinţa cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securităţii. Totodată, reglementarea în discuţie contribuie la o mai bună înţelegere a prezentului şi la o proiectare adecvată a viitorului societăţii româneşti.

În esenţă, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmăreşte scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au

contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești învestită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Potrivit art 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare prin colaborator al Securității se înțelege persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;

Așadar, condițiile pentru ca o persoană să poată fi considerată colaborator al Securității în accepțiunea prevederilor art 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 sunt următoarele :

-informațiile furnizate Securității ,indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

-informațiile furnizate Securității să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Cu titlu jurisprudențial, curtea învederează că prin Decizia civilă nr. 3581/22.03.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție s-a reținut că pentru a se stabili calitatea de colaborator al securității, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu impune existența unui angajament scris.

Însă, această situație de fapt și de drept nu se întâlnește în prezenta cauză, întrucât pârâtul Bughea Cristian a întocmit și semnat olograf cu numele real un angajament (dosar nr. R 326293,

voi. 1, f. 3), nedatat (în antet ofiţerul de legătură trece data de 28.03.1979), din cuprinsul căruia reiese că a preluat numele conspirativ „Fabian", acesta fiind recrutat în calitate de informator, pentru supravegherea informativă a locurilor şi mediilor frecventate de cetăţeni străini, precum şi a cetăţenilor români semnalaţi ori susceptibili de a intra în relaţii cu cetăţeni străini. A fost scos din reţea informativă în 1988 deoarece s-a transferat cu serviciul în comuna Strejeşti, dar şi pentru aport informativ slab.

Curtea reţine că informaţiile furnizate de către pârât în notele informative furnizate şi semnate olograf de către acesta cu numele conspirativ „Fabian" se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Curtea va stabili calitatea de colaborator a pârâtului, în accepţiunea prevederilor art 2 litera b din OUG Nr. 24 din 5 martie 2008, doar prin raportare la informaţiile furnizate de către acesta fostei Securităţi, în legătură cu intenţiile unor persoane de trece fraudulos frontiera de stat a României şi în legătură cu ascultarea de către cetăţenii români a postului cu radio "Europa Liberă" si colportarea ştirilor ascultate la acest post de radio.

Astfel, prin nota informativă - nedatată de pârât - în antetul căreia ofiţerul de legătură trece data de 12.09.1984, pârâtul a informat Securitatea în legătură cu numitele S.D. şi L.P., respectiv /.../ numitele S.D., asistentă medicală la Căminul de copii Slatina /.../ şi L.P., învăţătoare la Şcoala generală Catane, com. Schitu /.../ au dorit să facă o excursie cu autoturismul .... proprietatea S.D., în Ungaria. Din discuţiile purtate de mine cu M.C., o prietenă apropiată a celei de-a doua, am înţeles că ele urmau să părăsească fraudulos ţara. Menţionez faptul că L.P. este o fire aventuroasă, are rude în oraşul Satu Mare, care vizitează des Ungaria, iar S.D. este, la 29 de ani, celibatară, este tot o fire dubioasă." (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 21).

Curtea reţine că intenţia unei persoane de a părăsi tara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviţi ca nişte trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reuşeau să-şi îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiţi batjocoritor „fugiţi", iar bunurile rămase în ţară le erau confiscate.

Cei ale căror intenţii de plecare definitivă din ţară erau descoperite şi zădărnicite sau prin alte mijloace - erau denumiţi „suspecţi de evaziune" şi persecutaţi de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată paşaport, nici măcar pentru o călătorie într-o ţară socialistă. în plus, evoluţia profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcţii şi profesii.

Cât priveşte faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situaţii limită (imposibilitatea părăsirii legale a ţării), cu riscul vieţii - calea forţării frontierei, curte reţine că alegerea acestei soluţii nu făcea din aceste persoane nişte infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situaţia din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activităţi de contrabandă, de trafic de fiinţe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei fiinţe umane: prosperitatea, realizarea personală şi libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice ţară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaţionale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetăţenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate cu solicitudine de către pârât, ofiţerii din cadrul Securităţii au dispus următoarele:

- Nota ofiţerului: „Sursa va informa în continuare cu privire la comportarea celor în cauză, /.../. Măsuri: Verificarea la Paşapoarte dacă cele în cauză au solicitat aprobare de plecare în

străinătate. Nota în copie la Serv. 7." însemnare marginală, /.../: „Copie la Serv.1 şi anunţat Paşapoartele. Am anunţat personal pe Lt. col. D.G.." (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 21).

Din cuprinsul notei informativă - nedatată de pârât - în antetul căreia ofiţerul de legătură trece data de 16.02.1988, pârâtul a informat Securitatea în legătură cu numitul V.V., respectiv: „/.../ V.V. audiază postul de radio <Europa Liberă> si, uneori, mai colportează ştirile audiate. (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 14).

Curtea reţine că ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise înainte de 1989, în special a postului de radio „Europa Liberă", constituia un act de sfidare a regimului comunist, precum şi faptul că înainte de anul 1989, postul de radio „Europa Liberă" a avut în permanenţă o poziţie anticomunistă, fiind atent monitorizat de organele de Securitate, iar ascultarea emisiunilor acestui post de radio constituia un act de sfidare a regimului.

Audierea şi eventual colportarea ştirilor transmise de acest post de radio reprezentau atitudini potrivnice regimului comunist întrucât persoanele semnalate de pârât ca ascultătoare ale unor programe de ştiri sportive, aparent inofensive şi fără implicaţie politică, au intrat în atenţia ofiţerilor de Securitate, care au dispus exploatarea informaţiei prin trasarea de sarcini şi măsuri.

Este notorie împrejurarea că emisiunile acestui post de radio erau bruiate de autorităţile comuniste datorită faptului că Europa Liberă, încă de la înfiinţare, a reprezentat pentru români, dacă nu singura, atunci principala sursă obiectivă de informaţii. Pentru aceste motive regimul comunist încerca să limiteze prin orice mijloace (bruiajul era cel mai cunoscut dintre ele) audierea emisiunilor acestui post.

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate de pârâtul Bughea Cristian, ofiţerul de legătură din cadrul fostei Securităţi a dispus următoarele:

- Nota ofiţerului: „Nota se va da în copie spre exploatare Serv. 2." însemnare marginală, /.../: „Să verificăm la Paşapoarte adeverinţa lui M. şi, dacă se confirmă, facem raport şi cerem aprobare să informăm secretarul Comitetului P.C.R. de la I.P.A.C. să-l atenţioneze ", I.J, (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 14-14v).

Din interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), curtea reţine că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, curtea reţine că ne aflăm în faţa denunţării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Informaţiilor furnizate de către pârât fostei Securităţi, cuprinse în notele informative datate 4.11.1980 şi 17.07.1989, nu sunt de natură, per se, să conducă la reţinerea calităţii de colaborator a fostei Securităţi, în accepţiunea prevederilor art 2 litera b din OUG Nr. 24 din 5 martie 2008.

- nota informativă, în antetul căreia ofiţerul de legătură trece data de 04.11.1980, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu o persoană cunoscută cu porecla „Kati", respectiv: „/.../: Cetăţeana română, poreclită <Kati>, se afla în compania specialiştilor francezi, proprietari ai autoturismului Peugeot de culoare albă, aflaţi în ţara noastră, în localul restaurantului. /.../. Astfel, la întrebarea unuia dintre cei trei, cetăţeana <Kati> a răspuns detailat despre situaţia socială din R.S.R. Frânturi din discuţie: <în România unul munceşte pentru 2-3 mii de lei în mină sau pe un şantier, iar alţii pentru aceiaşi bani nu produc nimic sau mai nimic> (inginerii, funcţionarii). Aceştia din urmă se bucură si de <protecţia> organelor române de tot resortul (procuratură, miliţie, etc). Din

frânturile surprinse din discuţie reiese că susnumita a făcut o ponegrire la adresa statului si naţiunii noastre. Menţionez faptul că aceasta locuieşte pe str. Toamnei, ... şi am observat, în mai multe rânduri, un alt automobil, tot francez, parcat în faţa acestui bloc. (dosar nr. R 326293, vol. 2, f. 46);

- nota informativă, în antetul căreia ofiţerul de legătură trece data de 17.07.1989, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu unul din ocupanţii autoturismul marca Volvo, de culoare verde, înmatriculat în Franţa sub. nr. .... respectiv: „/.../, în ziua de 12.07.1989, a fost reperat autoturismul marca Volvo, de culoare verde, înmatriculat în Franţa sub. nr. .... Sub pretextul unei defecţiuni, maşina fiind oprită în dreptul pieţei publice din Slatina (piaţa de jos), unul din ocupanţii autovehiculului s-a distrat cu un aparat de fotografiat, cu care s-a făcut că imprimă pe banda de celuloid aspectul istoric al bisericii catedrală din apropiere. Sursa, /.../, a observat cu totul altceva, adică cel cu fotografia s-a arătat mai interesat de cozile de la alimentara din apropiere, nivelul de aprovizionare al pieţei Slatina, blocurile de locuinţe din preajmă (bd. Nicolae Titulescu), care l-au interesat mult aglomeraţia din staţia I.J.T.L. din fata bisericii catedrală + Casa Armatei. Sub un [indescifrabil] afişat în spatele maşinii, pe care scria <Presse France> cei doi şi-au <reparat> repede maşina şi au plecat în direcţia Craiova. Sursa este sigură de fotografierea celor de mai sus şi nu a bisericii. Din unghiul, din care am privit, sursa nu se poate înşela(dosar nr. R 326293, vol. 3, f. 5).

Or, furnizarea acestor informaţii, din care rezultă o stare de nemulţumire generală a cetăţenilor României la adresa regimului comunist, nu se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi nu vizează îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

De altfel, stare de nemulţumire generală a cetăţenilor României la adresa regimului comunist, reprezintă un adevăr îndeobşte cunoscut de toată lumea, un truism, iar organele de Securitate nu avea nevoie de informările pârâtului pentru a cunoaşte problemele sociale şi profesionale cu care se confruntau cetăţenii României, în legătură cu faptul că "...în România unul munceşte pentru 2-3 mii de lei în mină sau pe un şantier, iar alţii pentru aceiaşi bani nu produc nimic sau mai nimic> (inginerii, funcţionarii). Aceştia din urmă se bucură si de <protecţia> organelor române de tot resortul (procuratură, miliţie, etc). Din frânturile surprinse din discuţie reiese că susnumita a făcut o ponegrire la adresa statului si naţiunii noastre...".

În ce priveşte nota informativă referitoare la ponegrirea statului roman, curtea reţine că furnizarea acestor informaţii are un grad ridicat de generalitate, fără a fi însoţită în concret de afirmaţiile făcute în legătură cu defaimarea statului roman, astfel încât instanţa nu poate reţine că această informaţie să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, în accepţiunea art 2 litera b din OUG Nr. 24 din 5 martie 2008.

Astfel, în cuprinsul notei informative , în antetul căreia ofiţerul de legătură trece data de 04.11.1980, pârâtul a învederat că :" Din frânturile surprinse din discuţie reiese că susnumita a făcut o ponegrire la adresa statului si naţiunii noastre...", or, această informaţie are un caracter neutru, iar instanţa de judecată nu poate stabili, în concret, dacă această informaţie să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, în accepţiunea art 2 litera b din OUG Nr. 24 din 5 martie 2008.

În ce priveşte nota informativă, în antetul căreia ofiţerul de legătură trece data de 17.07.1989, curtea reţine că în conţinutul acesteia nu se regăseşte nicio informaţie referitoare la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, în accepţiunea art 2 litera b din OUG Nr. 24 din 5 martie 2008.

Curtea reţine că informaţiile furnizate Securităţii au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, având în vedere că furnizarea unor informaţii de asemenea natură a fost făcută de către pârât în mod conştient, acesta având reprezentarea clară a faptului că relatările menţionate anterior nu puteau rămâneau fără urmări pentru persoanele denunţate de către acesta.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoştinţă de situaţiile pe care pârâtul urma să le denunţe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul şi ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situaţia denunţată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunţate, nu a avut o atitudine precaută şi nici de protejare a celui denunţat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunţat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată în privinţa celui denunţat, atât timp cât a acceptat că persoana denunţată putea să facă obiectul unor investigaţii suplimentare ale Securităţii, ca rezultat al denunţului său. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de urmărire şi verificare şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârâtul Bughea Cristian au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată (art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice) şi dreptului la liberă circulaţie (art. 12 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice).

Susţinerile pârâtului în legătură cu faptul că a dat informările menţionate anterior sub ameninţarea organelor fostei Securităţi nu pot fi valorificate în prezenta cauză, având un caracter pur declarativ, nefiind însoţite de probe certe din care să rezulte constrângerea psihică realizată de către Securitate la adresa pârâtului.

Dimpotrivă, curtea reţine că pârâtul a recunoscut semnarea angajamentului de colaborare cu fosta Securitate, iar acesta, ca persoană înzestrată cu liber-arbitru, avea posibilitatea de opţiune şi astfel, de a nu vătăma drepturile şi libertăţile fundamentale ale semenilor săi, prin informările furnizate fostei Securităţi în legătură cu atitudinile potrivnice regimului comunist ale persoanelor denunţate.

Pentru aceste motive, curtea va admite cererea astfel cum a fost formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite cererea de contencios administrativ, formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, în contradictoriu cu pârâtul BUGHEA CRISTIAN, domiciliat în Mun. Slatina, str. Primăverii .... jud. Olt.

Constată calitatea de colaborat al Securităţii în privinţa pârâtului Bughea Cristian, născut la 20.03.1957, în Mun. Slatina, Jud. Olt, fiul lui Alexandru şi Elena.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

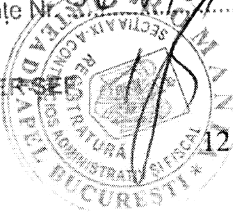
Pronunţată în şedinţa publică azi, 23 Aprilie 2019.

Preşedinte,
OVIDIU SPÎNU

Grefier,
MARIANA DINCĂ

Red. / Tehnored. O. S. / 4 ex.
Com. 2 ex. la ....

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA cont. adm. fisc.
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 8678/2/2018
se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF

12

Definitivă prin resp. rec. ca nefondat. dec. 5113/26.10.2020 pron. ICCJ 8678/2/2018